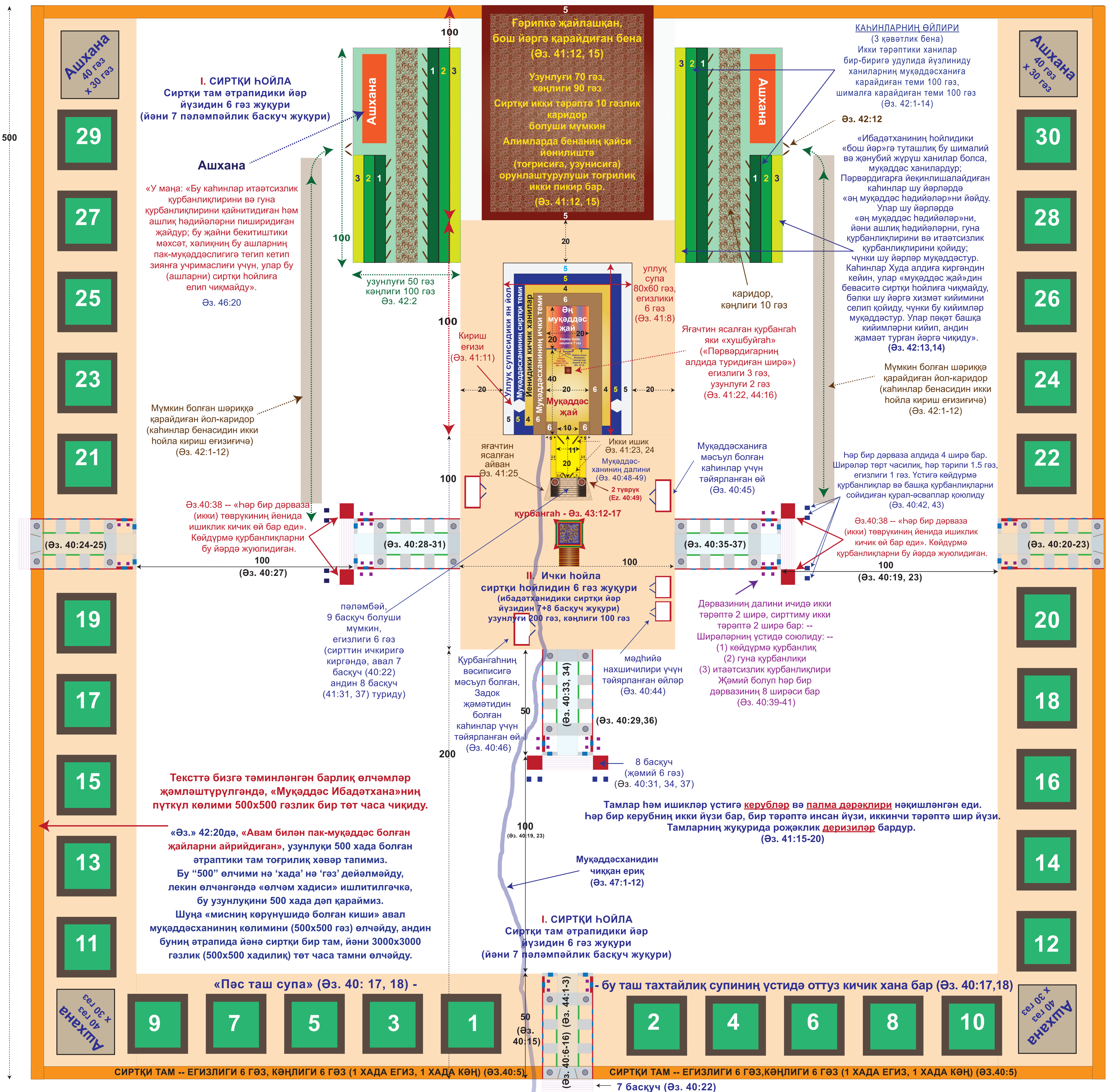

ЖӘНУП

ШИМАЛ

(Әз.40:1) «Бизниң сүргүн болғанлиғимизниң жигирмә бәшинчи жили, жилниң бешида, айнаң онинчи күнидә, йәни шәһәр бәсүлгәндин он төрт жил кейин — (Икки имканийәт бар. Шу күн «Әтүп кетиш һейти» қурбанлиқ қозиси айрилидиған күн (Мис. 12:3) еди; йәнә бир мүмкинчилиги барки, «Талмуд» бойичә (Арахин 126) шу жил «Юбилей жили» («Канай-бурға чалидиған йил» «Азатлиқ жили»), «Шатлиқ жили») еди. Ундак болса, шу күн 7-ай, 10-күн, йәни «Кафарәт күни» болғачкә, «Азатлиқни жақалиған бурға» чалидиған күн болатти! Эткән қетимқи пәйт Йосия падишаһ тәхткә олтарған вақит болған болуши мүмкин еди) — дәл әшу күнидә Пәрвәрдигарниң қоли мениң вужудумға қонди, вә У мени шәһәргә апарди»